

ROZSTAWIONY (3) *part praet pass pf*

Teksty nie oznaczają ó; pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w roz-); a jasne.

pl N subst rozstawion(e) (2). ◇ G rozstawionych (1). ◇ [A subst rozstawion(e).]

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. Umieszczony, ustawiony w różnych miejscach (o wielu) (2) :

rozstawiony gdzie (1): Więc chłodniczki ná rogoch pięknie rosztáwione/ A náwżem wielkim kółztem dziwnie przypráwione. *RejWiz* 24v.

[Wyrażenie: »rozstawione [= rozmieszczone w pewnych odległościach na drodze] konie«: A ták rzucam się ná rozstáwione konie/ y iáko nalepiey mogę do Wiednia się śpieżę. *BusLic* [1].]

a. O urzędnikach [po czym] (1) : TRZECIE KSIĘGI PRAW KORONNYCH. WOIEWODZEY IVRISDICHIEY, Y DIGNITARZOW INNYCH: DLA RZÁDV, OBRONY, Y SPRAWIEDLIWOSCI, PO ROZDZIELNYCH ZIEMIACH PANSTWA POLSKIEGO, Y LITEWSKIEGO: ROZSTAWIONYCH. *SarnStat* 229.

2. Ustawiony z rozprostowanymi elementami, rozwinięty, rozłożony (o sieciach); przen (1) :

Wyrażenie: »sieci rozstawione« (1): Lecż/ ktoż może bez twoiey Rády/ Pánie/ ták łtronić/ By się mogli temu łchronić/ Co/ chytry w łpráwie łwoiey/ [...] Gdyż sieci rozstáwione/ Ma/ gęłtże sídlá wędý/ Niż liście w leśiech włżędy *GrabowSet* R3v.

Synonimy: 1. rozsadzony, rozstrzelany.

Cf ROZSTAWIĆ